

iPure^{CZ}

iPad Pro 11" | Čtvrtrok s AW Ultra | Rady pro iMessage
Náhodné tipy a triky #4 | Dospělá Windows 11

Ochrana Apple Watch

Editorial ■ Jan Netolička

Přiznám se, že zatímco používání iPhoneu bez krytu si tak nějak neumím představit, protože se mi bez něj i docela špatně drží, v případě Apple Watch to mám přesně naopak. Za roky používání jsem nenašel žádné příslušenství nebo kryt, který by mi na AW vyhovoval. Až relativně nedávno jsem našel kryt, který mi dává opravdu smysl a který proto doporučuji i svému okolí.

Proto jsem chtěl i v dnešním editoriale ochranně AW věnovat pár řádků. Řeč je konkrétně o krytu PanzerGlass Full Protection.

Watch mám moc rád takové, jaké jsou, a jakékoliv ochranné doplňky pro ně mi na nich zkrátka vadí. Proto mě dost baví, že v případě tohoto krytu není problém jej mít v kapse a v případě potřeby jej na hodinky jednoduše nacvaknout, nechat ho plnit svou funkci, a poté jej z hodinek zase jednoduše sejmut a užívat si jejich čistý design. Přesně z toho důvodu mě nikdy u Watch příliš neoslovila ani tvrzená skla, která sice s jejich displeji dokáží v dnešní době již velmi pěkně splynout, osobně mi na nich však tak nějak pocitově vadí.

Službu kryt udělá opravdu parádní, a to klidně jen ve chvíli, kdy to potřebujete – pro mě v případě, když jdu na surf či třeba na horolezeckou stěnu.

Nebojím se říci, že kdybych měl vybrat jediné příslušenství k Apple Watch, které bych doporučil skutečně každému, bylo by to právě toto. Rizikové chvíle pro Watch čas od času prožije snad každý z nás.

11" nebo 12,9" iPad Pro, to je to, oč tu běží

Recenze ■ Filip Brož

Zase jsem se chytil do své vlastní myšlenkové pasti a chtíče. To jsem tak před měsícem okolo Vánoc seděl doma na gauči, prokrastinoval a samozřejmě přemýšlel: „Jaký asi je nový 11" iPad Pro s čipem M2? Není lepší než můj 12,9" s čipem M1?“ Aby toho nebylo málo, tak podobnou diskuzi jsem vedl i s kamarádem, který mě přesvědčoval, že 11" je ta jediná správná velikost. Nebyl bych to já, aby mi to nezačalo vrtat hlavou.

V zásadě to je správná myšlenka. Jaká velikost je vlastně ta správná? Z historického hlediska by se slušelo říct, že je to něco mezi obyčejným iPadem a iPadem Air. Nutno podotknout, že 11" iPad Pro jsem naposledy testoval, když vyšla jeho první generace. Aktuálně je na trhu generace čtvrtá. Jak to asi dopadlo? Hádáte správně! Už mám vedle sebe nový 11" iPad Pro s daty ve variantě 256 GB. K tomu jen obyčejný Apple Smart Cover, jelikož jsem schválně nechťel používat klávesnici na úkor mobility a hmotnosti. Ostatně, klávesnici mám u většího kolegy.

PROČ?

Jednoduchá otázka. Proč to celé dělám? Proč mi proboha nestačí jeden iPad a šmitec? Zcela upřímně velkou roli hraje můj chtíč a „úchylka“, že mám rád technologie. Svým způsobem je to moje závislost a rád pořád něco zkouším a objevuji. Aktuálně tak mám doma nový iPad mini, obyčejný iPad, iPad Pro 11" a 12,9". Jen ten Air jsem vrátil, ale rovněž jsem ho loni nějakou dobu používal.

A proč vůbec 11 palců? Myslím, že je fajn se vrátit k diskuzi s kamarádem. Pro tyto účely vytvořil jednoduchou tabulku, kam do pravého sloupečku napsal činnosti, které během dne běžně děláme, nebo chceme dělat – například sledování filmů,

čtení knih, úprava fotek, stříh videa, hraní her, psaní e-mailů, konzumace webů v Safari, specifické aplikace typu Duolingo, Audiotéka či běh na páse doma. Nahoru pak vypsals vhodná zařízení – všechny zmíněné iPady a iPhone 14 Pro Max. Ten nám tu trochu dělá nepořádek. Spoustu věcí, ne-li všechny, by totiž šly vykonávat na iPhoneu, ostatně stejně tak i na jakémkoliv iPadu.

Primárně se snažím nahradit velký iPad Pro menším bratrem. Displej a velikost je opravdu skvělá. Zjistil jsem, že zase mohu psát normálně pomocí dvou palců a mít iPad ve vzduchu v rukách. Stejně tak čtení je moc příjemné a v zásadě i úprava fotek. Nemá smysl tady vypisovat specifikace iPadu Pro, to všichni již známe. Stejně tak nemám pocit, že by byl nějaký výrazný rozdíl mezi M1 u mého velkého iPadu a čipem M2. Škoda, že jsem věrný Final Cut Pro, jelikož bych jinak vyzkoušel DaVinci Resolve, který je jako stvořený pro iPad a nový čip M2.

Jak už jsem avizoval, záměrně jsem k iPadu nechťel klávesnici. Chci iPad nosit neustále u sebe, což znamená, že v batohu mám i MacBook Air s čipem M2 a nové pracovní Lenovo Thinkpad T14s s Ryzen 7 Pro. Ano, čtete správně, počítač s Windows. A upřímně mohu říct, ono to není tak hrozné. Windows jako takový se hodně posunul a s tím ruku v ruce i hardware. Samozřejmě bych chtěl pracovat jen

na MacBooku, ale bohužel to interní pravidla a specifické aplikace neumožňují. Beru to jako osvěžení a svěží vítr či inspiraci. Mám možnost srovnávat a udělat si více názorů. Ostatně, třeba takový Excel je stále lepší na Windows než na macOS. Aplikace je dnes už skoro stejná, ale na Windows je její fungování nějak přirozenější. Taky se mi zalíbilo, že si mohu Windows o něco více přizpůsobit, ale dost už o Lenovu, tohle je text o iPadu.

ČTENÍ I KONZUMACE

iPad Pro 11" je super i na konzumaci všemožného obsahu na Safari a samozřejmě čtení knih. Střídám ho s malým iPadem mini, ale stále je to lepší volba než největší sourozenec. Na středním iPadu mě baví i hraní her skrze Apple Arcade. Tlačítka jsou v ideální dostupnosti mých prstů. Na velkém iPadu jsem vždy měl pocit, že musím hrát „prstovou jógu“, nebo použít externí ovladač. Samozřejmostí je i to, že 11 palců znamená prostě menší a ideálnější zařízení do batohu na cestování. Neustále se někam přesouvám a mám rád, když mám vše u sebe.

Když se vrátím k diskuzi s kamarádem a naši tabulce, tak vás možná zajímají výsledky. Ono to dopadlo hodně nerozhodně, jelikož stejný počet bodů u jednotlivých aktivit získal velký i 11" iPad Pro. Do toho hází vidle malý iPad mini u konzumace, a co

teprve iPhone. Je to lehce schizofrenní a ono z toho opravdu vychází, že nejlepší volbou je mít vše a používat to dle potřeby. Je to však zbytečnost a lehká marnost. Někdo by řekl i vyhazování peněz, ale asi je to moje „úchylka“. Někdo kouří cigarety, sbírá auta, cestuje po světě a já „sbírám“ a používám elektroniku. Vždy si to jen musíte sami před sebou obhájit. Možná i v rodině.

MOŽNOST VOLBY A STŘÍDÁNÍ

V závěru jsem se dostal k tomu, že je prostě super používat více věcí a zařízení. Chvilí mě baví malý iPad mini, pak zase 11palcový a večer na film do postele není nic lepšího než velký iPad Pro. Ten displej je prostě o parník vpředu. Zvláště když máte srovnání, pak je to ještě těžší. Dokud to neznáte a nemáte zkušenost, tak je vám to v zásadě jedno.

Už tady padlo slovo svěží vítr a inspirace. A o tom to je. Teď mě baví 11" iPad Pro a za rok, až Apple udělá nový model, pevně věřím, že zase budu básnit a psát o něčem jiném. Tak to prostě chodí. Pokud chcete ušetřit a nechcete nic řešit, můžete s klidem používat velký iPhone a k tomu maximálně jeden iPad, což je ostatně případ mé ženy. Nikdy nepotřebovala MacBook. V zásadě si vystačí s iPhone. Podobně to má hodně lidí. Vždy je fajn si to vyzkoušet, ujasnit si priority a pak vybrat jedno zařízení. A jak to máte vy?

Čtvrtrok ve znamení Ultra

Recenze ■ Martin Adámek

Smart watch neboli chytré hodinky od Applu zaznamenaly v loňském roce jednu zásadní změnu. Tou změnou byl model Ultra, který tak po letech čekání konečně přišel s něčím zcela novým a řádně tak rozvířil tu několik let klidně podřimující hladinu uživatelů Apple Watch. Apple Watch Ultra jsou větší, odolnější, mají svůj osobitý design a součástí inovativních změn jsou i zcela nové typy řemíneků.

Za sebe bych tyto hodinky označil jako hodinky pro náročné. Tomu částečně odpovídá i jejich cena, která činí 24 990 Kč. Pravda, žádná láce to není, nesmíme však zapomenout, že tělo hodinek je z titanu, displej kryje safírové sklo, je zde větší baterka a novinkou je zde také jedno funkční tlačítko navíc. No a srovnáme-li Ultra s titanovými Apple Watch neboli nejvyšší řadou z let minulých, pak jsme na tom cenově vlastně víceméně stejně, jen té muziky je zde tentokrát trochu více. Právě Apple Watch Ultra jsou součástí mého zápěstí již čtvrt roku, a tak jsem si řekl, že v následujících řádcích zhodnotím ten čtvrtrok z pohledu uživatele.

ULTRA SPRÁVNÁ VOLBA

Byla koupě těchto hodinek správnou volbou? Byla. Potřeboval jsem model Ultra? Nepotřeboval. Nyní je tedy nasnadě otázka, tak proč jsem si je vlastně kupoval? Buďte si jisti, že nějaký ten důvod se vždycky najde. Přiznám se, že v loňském roce jsem svou applevýbavu nijak obnovovat nechtěl. Jelikož nejsem bůhvíjak uživatelsky náročný člověk, stále si plně vystačím se svým stávajícím a novotou stále zářícím iPhone 12 Pro s kapacitou 256 GB. Stejně tak je tomu v případě mého iPadu Air, který mi slouží k psaní textů, vyřizování mailů

a občasnému sledování Netflixu, Apple TV či Disney Plus. Stejně tak mi plně dostačovaly Apple Watch Series 5. Jejich potenciál spatřuji v tom, že mám na svém zápěstí přehled o všem, co se děje v mém iPhone. Příchozí zpráva, příchozí hovor, notifikace z Kalendáře či Připomínek, nezvykle rychlý srdeční tep během klidného popíjení kávy, o tom všem mě hodinky informují svými decentními vibracemi. Tak proč tedy Ultra? Asi se shodneme na tom, že na poli marketingu to Apple prostě umí. Reklamní spot na Apple Watch se líbil všem, kterým jsem jej na svém iPhone přehrál a světe div se, slova uznání ze svých úst vypustili i zapřísáhlí příznivci a majitelé telefonů jedoucích na Androidu. Ne, že bych nad pořízením Ultra alespoň chvíli neuvažoval, stále však u mě převažovala ta pragmatická stránka věci. Ale znáte to, někdy stačí opravdu málo a vše je rázem zcela jinak. Stačil pouhý dotaz osoby něžného pohlaví, zda bych jí ty svoje „pětky“ neprodal, a jak se říká, bylo vymalováno. Anebo lépe řečeno, bylo objednáno.

OD TEORIE K PRAXI

Apple Watch Series 5 byly mé v pořadí třetí chytré hodinky. Předchozími variantami byly série druhé a třetí generace. Nepopírám, že minimálně u těch „pětek“ jsem si pohrával s myšlenkou titanové

verze, zde však byl můj pragmatismus neoblomný, takže jsem nakonec i zde zůstal u hliníku. Titan přišel na řadu až v případě modelu Ultra, jelikož zde jiná volba nebyla. Ultra jsou prostě jenom jedny. Zásadní změna je zde v samotném designu.

Zatímco u hliníkových verzí jsou hrany zaobleny, Ultra jsou hranaté. Hrany dokonce nepatrně převyšují i safírové sklo, takže za určitých okolností a při ideálním dopadu by sklo mělo být chráněno. Jenže ten přesah je skutečně zcela minimální, takže v tomhle ohledu je to pro mě bezvýznamné plus a spíše budu spoléhat na pověst safíru, který by měl vydržet i ne zrovna decentní zacházení. Titan se však projevil na hmotnosti. Rozměry jsou 49 × 44 × 14,4 mm a jejich hmotnost je 61 gramů. Změnu hmotnosti jsem však vnímal jenom zpočátku a dnes mi ani nepřijde, že jsou oproti předchozím hliníkovým nějak těžší. Běžec sice nejsem, troufám si však říci, že kdybych byl, tak hmotnost modelu Ultra by pro mě rozhodně nebyla limitující. To jen tak na okraj k jedné z mnoha recenzí, kdy vyšší hmotnost byla pro účely běhání vnímána negativně. Větší rozměry zde naopak přinášejí větší komfort při jejich ovládní. Svému prstu tak na displeji můžete dopřát větší volnost. Větší rozměry umožňují také větší baterii v útrobách těchto titanových krásek. Řekněme, že na hodinkách mám aktivováno

kdeco, displej svítí taktéž nepřetržitě a 2 dny mi Ultra vydrží zcela bez problémů.

Vím, že majitelé hodinek Garmin, i od dalších výrobců, se nad touto výdrží pouze pousmějí, protože si 2 dny výdrže mohou vynásobit deseti. My applisté jsme však nenároční a s jedním či dvěma dny si v pohodě vystačíme. Za sebe však větší rozměry displeje vnímám ještě z jednoho zcela specifického hlediska. Tím hlediskem je oznamování času vibračními hodinkami. Jedná se o funkci, která je pro uživatele se zrakovým handicapem. Stejně jako ostatní produkty Apple, tak i hodinky jsou vybaveny VoiceOverem, což je integrovaný hlasový syntezátor, který svému uživateli předčítá jakýkoliv obsah na displeji. Jsou však situace, kdy se uživatel nachází v prostředí obzvláště hlučném anebo naopak velmi diskrétním a VoiceOver by buď nešlo slyšet ani náhodou, anebo by hlášku o čase slyšeli všichni kolem vás. V takových případech stačí pouze dvakrát klepnout na displej a hodinky k tomu uzpůsobenými vibracemi oznámí aktuální čas. Desítkové hodnoty oznamují delšími vibracemi, jednotky pak vibracemi krátkými. Čas 20:15 tak bude znamenat dvě delší vibrace, pak bude kratší pauza pro odlišení hodin od minut, a následovat bude opět jedna delší vibrace a následně 5 vibračních krátkých.

Chcete-li si to vyzkoušet na vlastním zápěstí, pak jděte do **NASTAVENÍ – ZPŘÍSTUPNĚNÍ**. Tam si aktivujete VoiceOver, a můžete klepat, co prst ráčí. Tuto funkci samozřejmě podporovaly i všechny dřívější verze, díky menším rozměrům jsem to však ne vždy trefil napoprvé správně a někdy jsem do požadovaných vibračních strávil klepáním docela dost času.

TLAČÍTKO NAVÍC

Další novinkou je u modelu Ultra tlačítko, které se nachází na vnitřní boční straně. Zatímco vypínací tlačítko se nachází pod digitální korunkou a ovládáme jej ukazovákem, funkční tlačítko se nachází de facto naproti a aktivujeme jej palcem. A proč „funkční“? Protože se v Applu rozhodli přidělit mu několik předem určených funkcí a je jen na nás, jakou si k němu přiřadíme. V nabídce je Cvičení, Stopky, Bod cesty, Návrat, Potápění, Svítilna, anebo si k němu můžeme přiřadit vlastní zkratku.

Pak stačí tlačítko pouze zmáčknout a daná funkce je aktivována. Já si tímhle tlačítkem občas použít stopky, nebo v rámci Cvičení měřím nachozené kilometry. A pokud někde sejdu z cesty, pak stačí tlačítko podržet o něco déle a hodinky spustí Sirénu. Je to další z novinek. Hodinky začnou přehrávat výrazný akustický tón a vy musíte doufat, že jej co nejdříve někdo zaslechne a půjde za jeho zdrojem.

ŘEMÍNEK PRO HRAČIČKY

Aby Apple Watch Ultra byly novinkou ve všech směrech, změny doznaly i jejich řemínky. Já si vybral oranžový alpský tah a musím říct, že jsem zpočátku musel chvíli přemýšlet, jak s ním zacházet. Berte v potaz můj zrakový handicap. Svým způsobem se jedná o sportovní provlékací řemínek, jen ten suchý zip zde chybí. Místo něj je na konci nenápadná kotvička, kterou musíte hezky zasunout do jednoho z polštářků na vnější straně řemínku. No a přiznávám, že zpočátku mi chvíli trvalo, než jsem našel tu správnou díрку. Stačilo však hodinky párkrát cvičně sundat a opětovně nasadit a kotvička byla v té správné díрке dřív, než bych řekl Apple. A ačkoliv jsou tyto nové řemínky řadou recenzentů přijímány spíše s rozpaky, já si na něj zvykl velmi rychle a vyhovuje mi naprosto maximálně.

KONEČNÝ VERDIKT

Budu-li Ultra hodnotit sám za sebe, pak vůči nim nemám jedinou výtku. Bonusem je zde větší výdrž baterie, zmíněné oznamování času vibracemi na první dobrou a funkční tlačítko. Svým způsobem i ten titan a safírové sklo má pro mě svůj význam, protože díky zrakovému handicapu je u mě větší pravděpodobnost, že se moje hodinky pozdraví se zárubněmi dveří, zábradlím či jakýmkoliv jiným nezvaným předmětem. A jelikož safír a titan by měly něco vydržet, pak by to tyto hodinky měly přežít bez větší úhony. Je-li tomu tak i ve skutečnosti, to zatím netuším, jelikož zatím jsem příležitost ke crash testu neměl. A doufám, že tomu tak zůstane co nejdéle.

A protože mi Ultra víceméně nepřinesly nic zásadního oproti předchozím Apple Watch Series 5, nabízí se otázka, jestli náhodou nelituji investice 24 990 Kč? No asi takhle... Díky prodeji „pětek“ ta cena byla přece jen o něco nižší. A po třech letech už to nějakou tu změnu taky chtělo. Apple Watch Ultra mi vydrží minimálně čtyři roky a žádný jiný „nakousnutý“ produkt jsem si loni nekoupil. Argumentů pro obhajobu je tak dostatek a koupě hodinek za tuto horentní sumu tedy rozhodně nelituji. Bonusem mi může být fakt, že na povedeném outdoorovém designu s dominantním svítivým displejem už spouštělo oko nejednoho kolemjdoucího. Otázku Apple Watch tak mám na nějaký ten rok vyřešenou a dalším v pořadí bude iPhone. Ne, patnáctku skutečně nepotřebuji. iPhone 12 Pro mi postačuje víc než dost. Jenže znáte to... Stačí jeden nevinný dotaz a všechna předsevzetí jsou fuč. No počkejme do září a uvidíme, nakolik si se svými předsevzetími vystačím tentokrát.

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem
Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

a s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

ektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

tem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

m

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

va s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

m

Zpráva s efektem

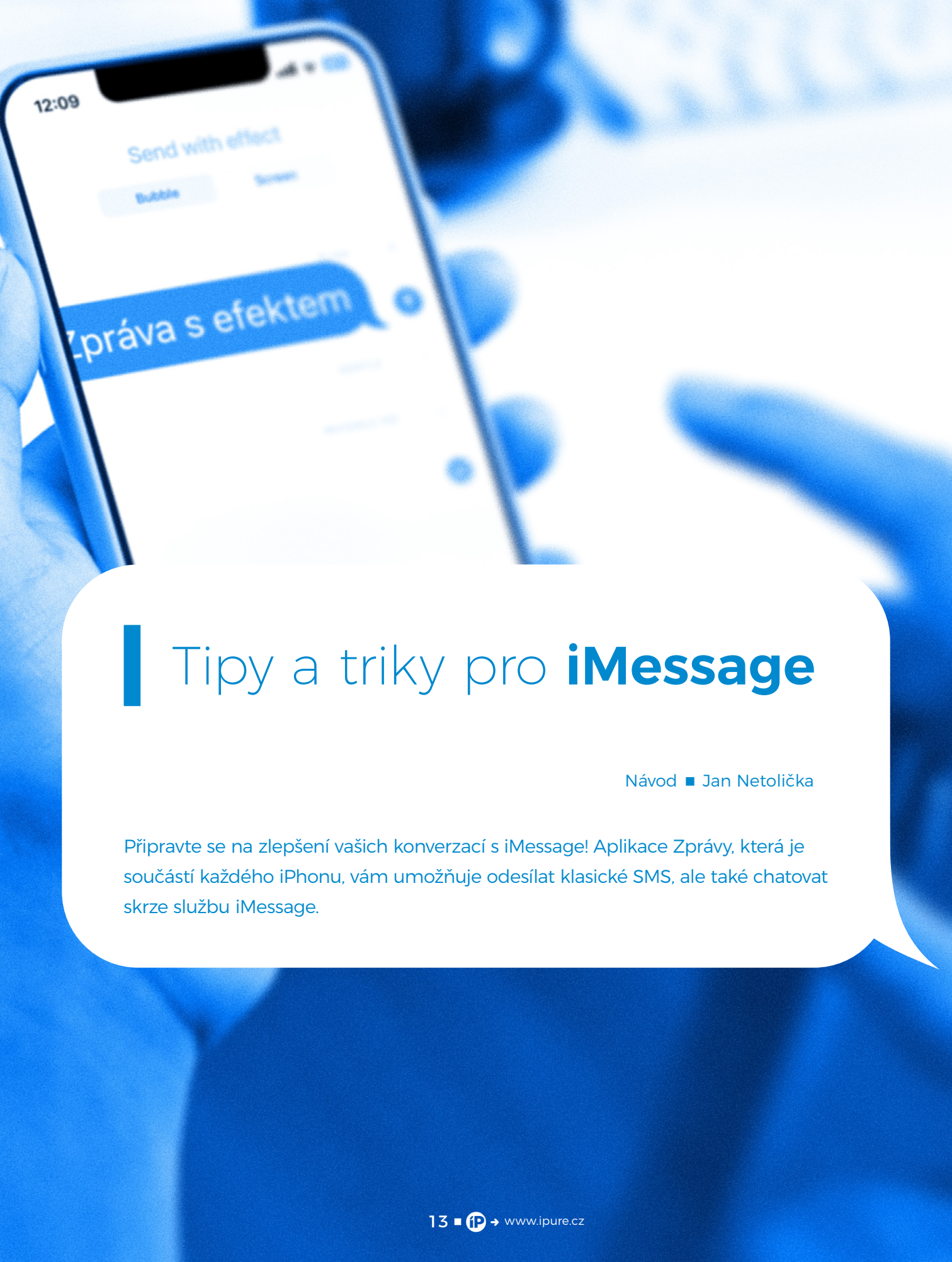
Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

Zpráva s efektem

ve

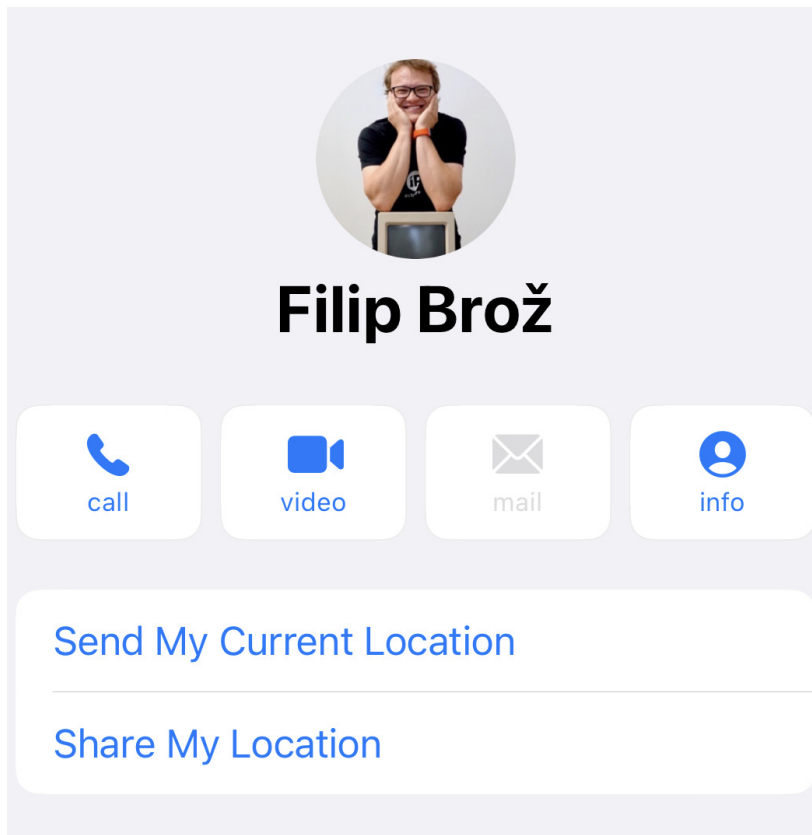
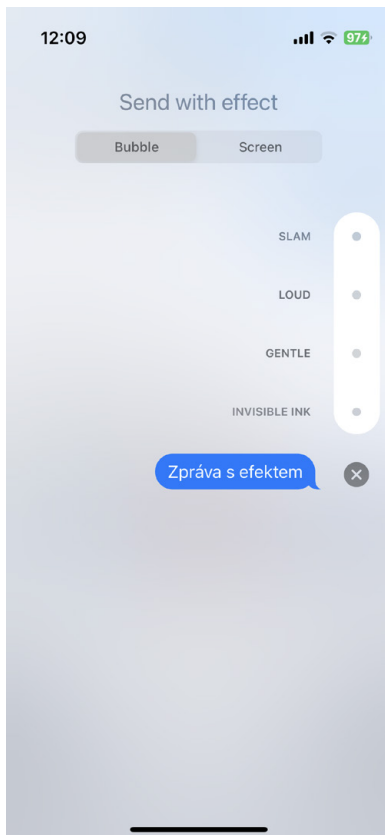
Zpráva s efektem

Tipy a triky pro **iMessage**

Návod ■ Jan Netolička

Připravte se na zlepšení vašich konverzací s iMessage! Aplikace Zprávy, která je součástí každého iPhone, vám umožňuje odesílat klasické SMS, ale také chatovat skrze službu iMessage.

To je ta služba, jejíž zprávy jsou označeny modře. Právě díky iMessage si můžete mezi sebou zdarma odesílat zprávy, které mohou obsahovat texty, obrázky, videa, odkazy a mnoho dalšího (samozřejmě pouze pokud máte k dispozici internet). V tomto článku vám ukážu tipy a triky, díky kterým si iMessage oblíbíte ještě víc.

ODESÍLÁNÍ EFEKTŮ

Pro odeslání zprávy s efektem v aplikaci iMessage, stačí napsat zprávu do textového pole a následně podržet prst na tlačítku odeslat. V rozhraní si poté vyberete skupinu efektů, a klepnutím na vybraný efekt si ho prohlédnete. Tyto efekty jsou rozděleny do dvou skupin – v první se nachází efekty, které se projeví pouze v bublině se zprávou, ve druhé pak takové efekty, které se zobrazí přes celou obrazovku. Posledním krokem je klepnout na ikonku šipky pro odeslání.

HRANÍ HER

Určitě si pamatujete na ty doby, kdy jsme všichni ke komunikaci používali ICQ – ano i já z mladší generace jsem nahlížel rodičům pod ruce, když psali či hráli nějakou hru na této ikonické platformě. Aktuálně se tato možnost z chatovacích aplikací vytratila a lidé jsou tak odkázáni především na „větší“ hry mimo chat. Věděli jste však o tom, že si

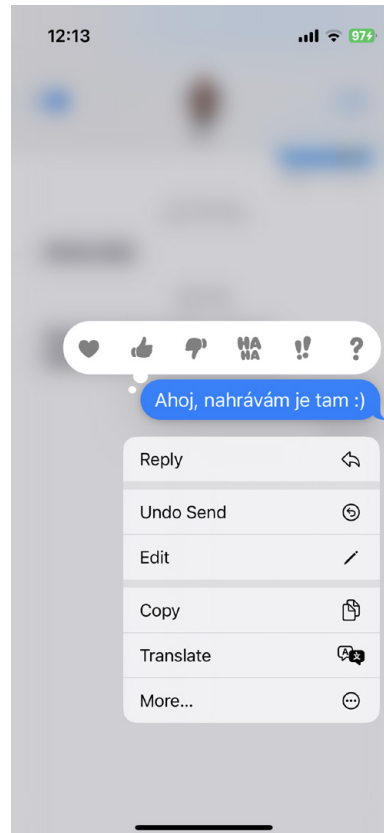
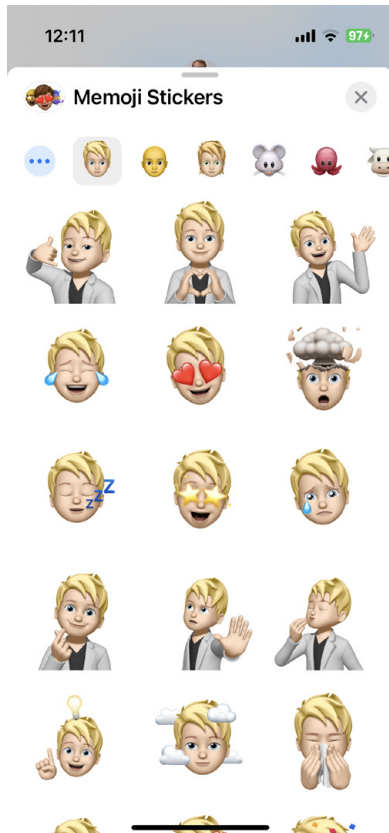
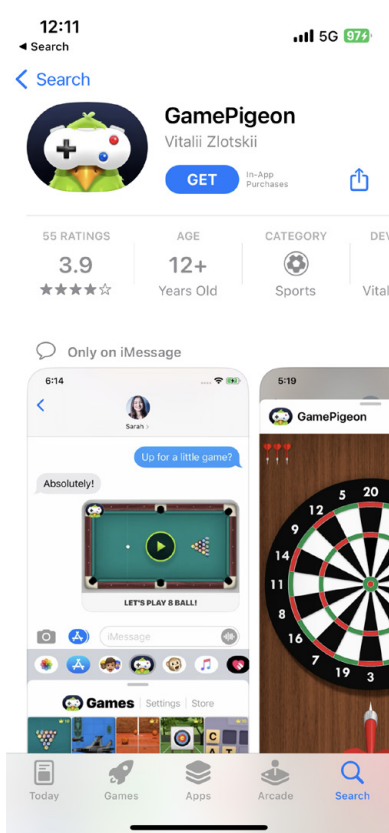
hry do iMessage můžete přidat? Stačí k tomu využít App Store, ve kterém si stáhnete aplikaci GamePigeon pro iMessage. Poté už jen stačí, abyste klepnuli na ikonu aplikace v konverzaci, konkrétně v liště, která se nachází nad klávesnicí. Následně si vyberte hru a s protějškem se pusťte do hraní. Těchto her je k dispozici opravdu nespočet, od šipek, přes billiard až po basketbal. GamePigeon je aplikace, která by rozhodně neměla chybět nikomu z vás.

NÁLEPKY V KONVERZACI

Nedílnou součástí iMessage jsou také nálepky, které si můžete buď stáhnout, anebo můžete využít ty z Animoji či Memoji. Pro odeslání nálepky stačí, abyste si ji našli, a poté na ni prstem klepnuli. Věděli jste však o tom, že nálepky nemusíte posílat pouze tímto jednoduchým způsobem? Konkrétně je můžete umístit prakticky kdekoliv v konverzaci, například na konkrétní zprávu, podobně jako byste na ni reagovali. Pro vložení samolepky stačí, abyste na ní podrželi prst, a poté ji přesunuli směrem do konverzace na to místo, kde se má přichytit. Po zvednutí prstu zde zůstane a na stejném místě ji uvidí i druhá strana.

SDÍLENÍ POLOHY

Určitě už jste se někdy ocitli v situaci, kdy jste se

měli s někým sejit, ale nemohli jste se přesně najít. Samozřejmě existují přesná označení míst, to ale někdy nemusí dostačovat, popřípadě nemusíte přesně vědět, kde se nacházíte. Přesně pro tyto případy vznikla možnost pro sdílení polohy v iMessage, díky které druhá strana uvidí, kde se přesně nacházíte. Pro sdílení polohy se přesuňte do konkrétní konverzace, a poté nahoře klepněte na jméno dotyčného. Pak už jen stačí, abyste sjeli níže a klepnuli na Sdílet moji polohu. Zbývá už jen vybrat, jak dlouho chcete polohu sdílet, a je hotovo – druhá strana uvidí, kde se nacházíte.

ÚPRAVA PROFILU

V rámci iMessage si můžete vytvořit jakýsi profil, do kterého můžete vložit své jméno, příjmení a fotografii. Pokud si následně začnete s někým, kdo má iMessage, psát, tak se dotyčnému v závislosti na vašem nastavení může zobrazit výzva k tomu, aby si u vás aktualizoval kontakt, tedy aby došlo k vyplnění jména, příjmení a fotky k vašemu telefonnímu číslu. Pro nastavení profilu se přesuňte do aplikace Zprávy, kde vlevo nahoře klepněte na tlačítko Upravit. Z menu pak vyberte možnost Upravit jméno a fotku a projděte si průvodcem, který se zobrazí. Na konci si ještě můžete zvolit, zdali budete chtít svůj profil zpřístupnit všem

kontaktům, anebo zdali se vás má systém na sdílení pokaždé zeptat.

ODSTRANĚNÍ ČI EDITACE ZPRÁVY

Určitě jste se již někdy ocitli v situaci, kdy se vám nějakou zprávu podařilo poslat špatnému kontaktu. Zatímco v konkurenčních chatovacích aplikacích se nejedná o problém, jelikož zprávu jednoduše odstraníte, tak ve Zprávách to problém byl – až do poslední verze iOS 16. Uživatelé této verze si již mohou oddechnout, jelikož zde je možné odeslané zprávy odstranit tím, že na zprávě podržíte prst a následně vybere možnost odstranit či upravit.

Nutno zmínit, že takto lze samozřejmě odstranit pouze iMessage nikoliv klasickou SMS. Navíc na to má odesílatel přesně 15 minut od odeslání. Je potřeba počítat s tím, že tato funkce je opravdu k dispozici pouze v iOS 16. Pokud tedy někomu odešlete zprávu na jeho zařízení se starší verzí iOS a u sebe ji smažete, tak druhá strana zprávu stále uvidí. To platí i pro úpravy.

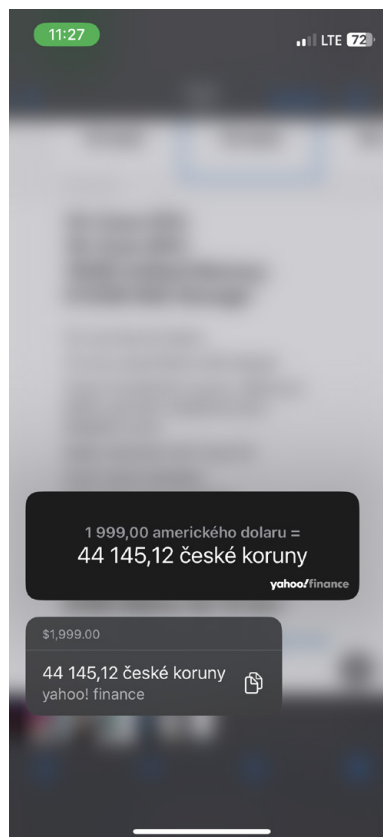
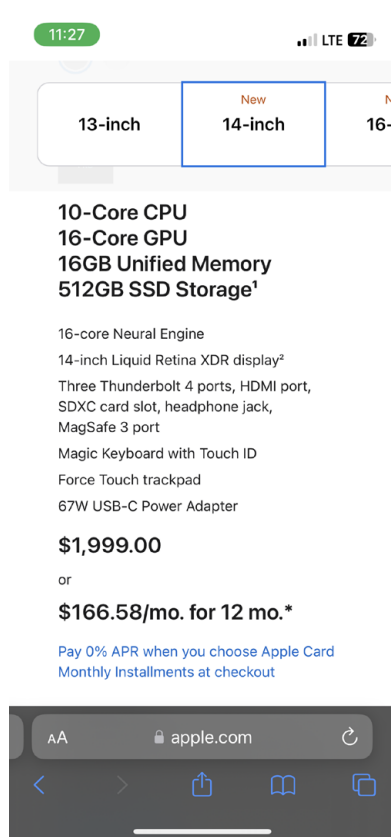
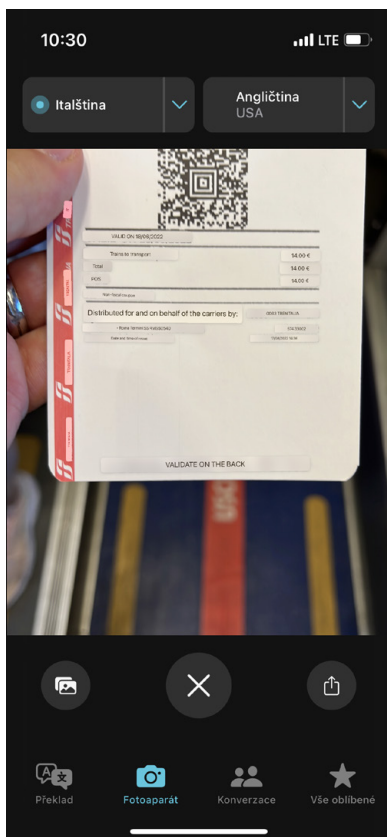
Doporučuji vám vyzkoušet tyto tipy a triky iMessage – uvidíte, jak se vaše konverzace změní k lepšímu. Nezapomeňte také, že služba iMessage je určena pouze pro uživatele zařízení Apple, takže ji mohou využívat pouze ti, kteří mají iPhone nebo jiné zařízení od Applu.

Náhodné tipy #4

Návod ■ Jakub Dressler

Po tematickém článku jsem si pro vás připravil další tipy, které, jak doufám, shledáte užitečnými. Já sám jsem se přesvědčil o tom, že takové skutečně jsou. Zvláště ten první...

PŘELOŽIT

Můj první tip mám spojený s letní dovolenou v Římě. Tou dobou jsem objevoval novinky nového operačního systému a vzpomněl jsem si na vylepšenou aplikaci Přeložit. Apple se na prezentaci chlubil tím, jak váš telefon dokáže využívat funkci překladače přímo ve fotografiích. To je skvělá funkce, zvláště pokud ovládáte angličtinu nebo jiný podporený jazyk.

Jak ale na to? Postup je obdobný jako u kopírování textu z fotky, který jistě znáte. Stačí prst podržet na slově, které chcete kopírovat, a objeví se vám modré pole pro vyznačení slov. Vyberte celý text, který vás zajímá, a v menu, které se vám objeví na obrazovce, je **KOPÍROVAT**, **VYBRAT VŠE** nebo **VYHLEDAT**. Úplně na konci je ještě šipka, která vás posune do dalších možností. Tam najdete **PŘELOŽIT**. Text se vám okamžitě přeloží do posledního jazyka, který jste vybrali minule. Pod textem najdete možnosti jako **ZKOPÍROVAT PŘEKLAD**, **ZMĚNIT JAZYK**, **PŘIDAT DO OBLÍBĚNÝCH** nebo **OTEVŘÍT V APLIKACI PŘELOŽIT**. Pokud si překlad přidáte do oblíbených, najdete ho následně v aplikaci **PŘELOŽIT** v záložce **OBLÍBĚNÉ**.

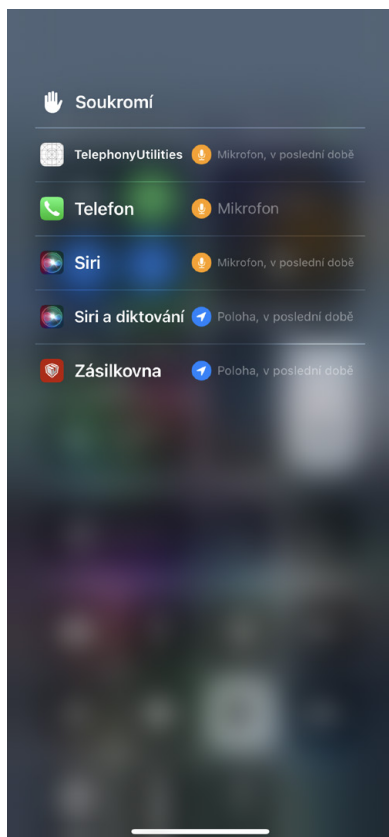
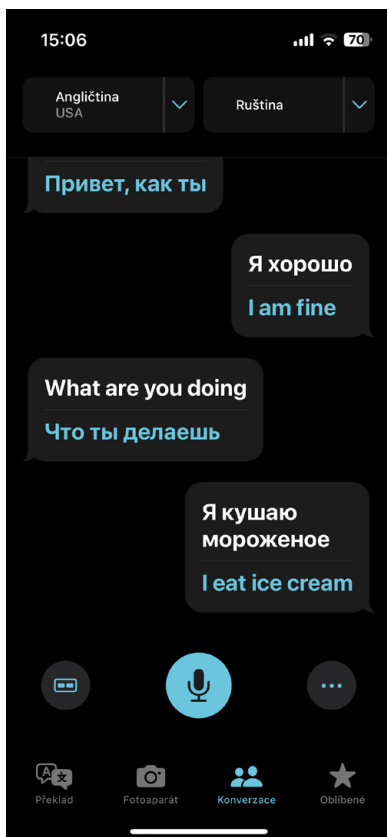
U této aplikace bych ještě chvíli zůstal. Toto nativní řešení od Applu vám dokáže nahradit jiné aplikace, které jsou často zpoplatněné. V záložce

KONVERZACE najdete možnost překladu rozhovoru, při kterém obě strany mluví jiným jazykem. Je to docela legrace. Další záložkou je **FOTOAPARÁT**. To je přesně ten důvod, proč mám tuto aplikaci spojenou s mým výletem do Říma. Fotoaparátem vyfotíte cokoli, co potřebujete přeložit, a telefon vám text krásně a rychle přeloží. Zkoušel jsem to s jízdenkami nebo nápisy na stěnách a funguje to velmi dobře. Škoda, že podpora jazyků není větší. Pro mě je ideální, protože podporuje jazyky, které umím, ale pro jiné je tato aplikace nepoužitelná právě kvůli absenci češtiny, a proto často sáhnou po konkurenčním řešení.

Jo a jen tak na okraj, pokud si nepamätujete můj shrnující článek o iOS, tak si můžete vyzkoušet i **PŘEVODY MĚN** ve fotografiích. Pokud máte na fotce například cenu v dolarech, stačí na částce podržet prst a telefon vám automaticky převede celou částku do českých korun a navíc můžete jedním kliknutím sumu kopírovat a sdílet dál.

SOUKROMÍ NA IPHONE

Slovo soukromí se poslední roky spojuje s iPhone více než cokoli jiného. Není prezentace, kde by se nezdůrazňovalo, jak moc bezpečný váš jablečný miláček je. Jak si chránit svoje soukromí? O dvoufaktorovém ověřování snad psát nemusím. To by

měla být u každého samozřejmost. Pár tipů bych ale měl.

Začal bych **PŘÍSTUPEM ZE ZAMČENÉ OBRAZOVKY**. Nastavení těchto přístupů najdete v **NASTAVENÍ – FACE ID A KÓD – POVOLIT PŘÍSTUP PŘI UZAMČENÍ**. Tam bych doporučil například vypnout přístup do Peněženky. Ať už zvolíte cokoliv, výhodou bude, že pokud iPhone zjistí pomocí Face ID, že ho nedržíte vy, daný člověk se prostě k dané funkci nedostane. V případě Apple Wallet, se nedostane ani k náhledu vašich karet.

NÁHLEDY jsou další užitečná věc. Stejně jako u Apple Watch, které u always on display skrývají informace z oznámení, tak i váš iPhone může skrýt oznámení před nežádoucíma očima. Jděte do **NASTAVENÍ – OZNÁMENÍ – NÁHLEDY** a tam si nastavte buď **VŽDY**, **PŘI ODEMČENÍ** nebo **NIKDY**. Pokud zvolíte druhou nebo třetí možnost, tak bez ověření Face ID telefon nezobrazí obsah oznámení aplikací.

SLEDOVÁNÍ je agenda, kterou vám telefon nabízí téměř vždy, když budete instalovat novou aplikaci. Tam buďto povolíte nebo zakážete aplikaci, aby odesílala informace o vás vývojáři. Co ale dělat, když jste po instalaci vše odsouhlasili, ale teď byste to chtěli změnit? Znovu musíte do **NASTAVENÍ**. Tentokrát si otevřete **SOUKROMÍ**

A ZABEZPEČENÍ – SLEDOVÁNÍ a tam můžete u jednotlivých aplikací své rozhodnutí změnit.

V neposlední řadě můžete ještě sledovat horní část displeje vašeho telefonu. Tam se objevují různé znaky – polohy, kamery nebo mikrofonu. Pokud si necháte vyvolat **OVLÁDACÍ CENTRUM**, tak nahoře uvidíte vedle znaku ještě doplňující informace. Když na ně kliknete, otevře se vám nové menu, kde uvidíte seznam všech aplikací, které v poslední době nebo i aktuálně využívají data o vaší poloze nebo případně mají přístup k vašemu fotoaparátu nebo mikrofonu. Tímto krokem si kontrolujete, které aplikace využívají svých přístupů a případně se rozhodnout, jestli chcete, aby je měly i nadále nebo ne.

ZRCADLOVÉ SELFIE

Moc se focení nevěnuji, a proto se skoro žádné tipy nevěnuji fotoaparátu. Tak to zkusím změnit. Pokud si rádi děláte autoportrét neboli selfie, tak se vám může hodit funkce **ZRCADLIT PŘEDNÍ FOTOAPARÁT**. To znamená, že telefon pořídí snímek tak, jak ho vidíte v záběru fotoaparátu. Najdete ji v **NASTAVENÍ – FOTOAPARÁT – ZRCADLIT PŘEDNÍ FOTOAPARÁT**. Ale pozor! Pokud máte iPhone X nebo starší, funkce se jmenuje **PŘEDNÍ FOTOAPARÁT FOTÍ ZRCADLOVĚ** a funguje pouze pro fotografie. U novějších modelů je to jak fotografie, tak video.

5 věcí, co mám rád na Windows 11

Magazín ■ Karel Oprchal

Jako celoživotní (samozvaný) mírně pokročilý uživatel Windows jsem schopen dobře posoudit, jak se v čase tento operační systém mění a vyvíjí. Aktualizace chodí periodicky, a přestože v mnoha případech po jejich instalaci nic na první pohled nepoznáte, občas přijde tam či onde menší změna UI nebo přibudou nové možnosti nastavení, které opravdu dovedou udělat radost a pomáhají Windows působit moderně a svěže. Windows 11 jsem **od prvního dne chválil**, a dnes jsou ještě lepší.

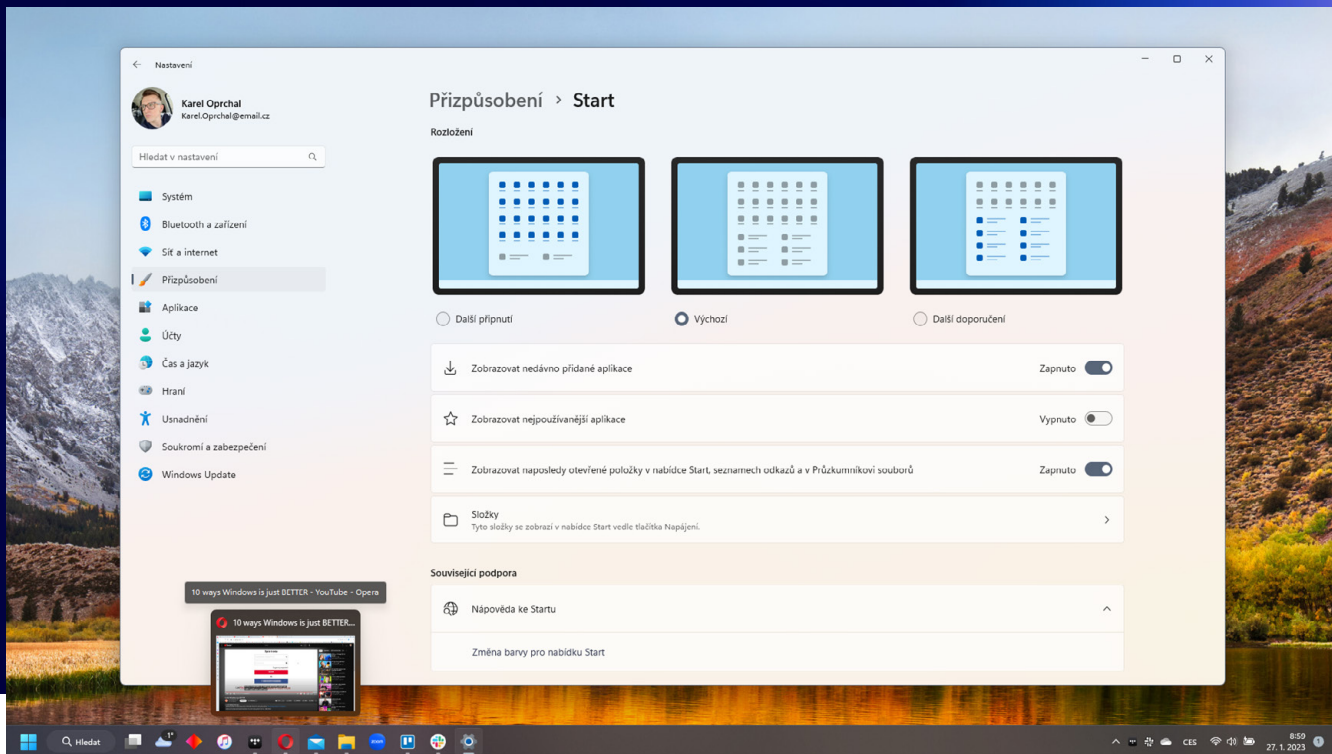
Rozhodně nejsem žádný „ajťák“, a tak nedovedu dostatečně fundovaně posoudit, jak užitečné je to či ono nastavení kdesi hluboko v systému, které zpřístupníte jako administrátor a někdy přitom musíte i trochu programovat, jednoduše naučit Windows chovat se jinak. Jsem uživatel a hráč her, svůj počítač chci používat pohodlně ke kancelářské práci a k zábavě a jde mi primárně o to, aby mi počítač i bez IT vzdělání dobře fungoval a já mohl pracovat efektivně. To znamená, že mám zájem se o systém vzdělávat, zkoumat ho a chci mít možnost kdeco přenastavit či nakonfigurovat, ale znám už docela dobře své limity a vím, kam už nejsem ochoten zajít, protože v rámci své práce s Windows některé funkce ani nedovedu ocenit. Mnohé změny týkající se především UI ale vždy uvítám a snažím se zamyslet, jak bych jich mohl využít.

Poslední velkou aktualizací Windows 11 byla v září 2022 **verze 22H2**, která těchto změn přinesla docela dost. Nejen že mi teď po roce a půl systémem přijde nádherně odladěný a tak nějak vyvážený, protože se velké designové změny dočkal např. už i Správce úloh, přibýly nové možnosti nastavení menu Start, Průzkumník dostal nový kabát a konečně teď nabízí záložky s možností pohodlného přesouvání souborů tam a zpět a to stejné už má i hlavní panel. Chytím soubor v jednom okně, namířím myší na otevřenou aplikaci na hlavním panelu a ten mi ji zobrazí na ploše, bez ohledu na to,

na které ploše se cílový program nachází. A to, zda se na hlavním panelu zobrazují všechny spuštěné programy, nebo jen ty na aktuální ploše, lze nastavit taky. Používat Windows 11 je dnes prostě opravdu příjemné a začínají na mě působit podobně pozitivně a harmonicky jako Windows 10 těsně před vydáním Windows 11. Fakt, že se Windows 11 stihl dostat na tuto úroveň za pouhý rok od vydání, jasně dokládá, že Microsoft odvedl při přípravě Windows 11 skvělou práci – i přes trochu razantní celkovou změnu charakteru systému. Ani menu Start nechtl lidem systém znechutit a naslouchá jim. Microsoft nikoho nenutí mít ikony na hlavním panelu uprostřed, pokud se to někomu nelíbí. Já s tím osobně pořád trochu experimentuji, ale kvůli přítomnosti ikon menu Start vlevo na hlavním panelu je mi asi pohodlnější mít celý hlavní panel zarovnaný doleva, protože se pak nemusím tolik soustředit na to, abych Start trefil. Stačí po paměti trefit roh obrazovky. Pojďme si ale projít (nejen) mých 5 nejlepších důvodů, proč mám Windows skutečně rád.

START A HLAVNÍ PANEL

Asi se shodneme na tom, že právě ve Startu a úplně jiné logice hlavního panelu (chcete-li Docku pro uživatele Macu) se Windows od macOS liší nejvíce. Zatímco na Macu si na Dock připevníte důležité aplikace a můžete u nich nastavit, zda a kde přesně se mají spustit po zapnutí

počítače (což mi na Windows ještě trošku chybí), na Windows máte na hlavním panelu také skutečně všechny podstatné informace a ovládací prvky. Ty má Mac, jak víme, umístěny nahoře. Na hlavním panelu je vše od menu Start po připnuté i momentálně otevřené programy jak na plochách, tak na pozadí, i tady najdete oznamovací centrum, čas, kalendář či stav internetového připojení nebo hlasitosti reproduktorů. Přítomnost všech těchto prvků se dá nastavit, ikony se dají různě skrývat a v tom právě tkví to kouzlo.

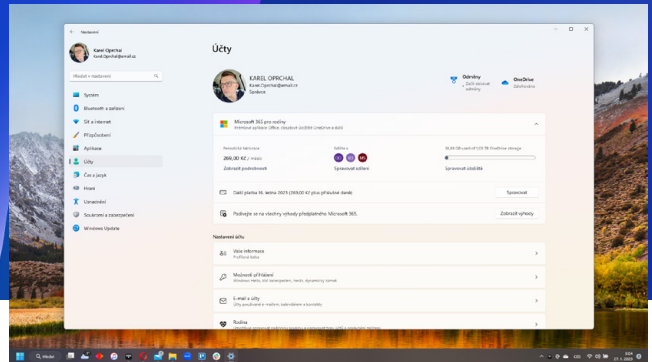
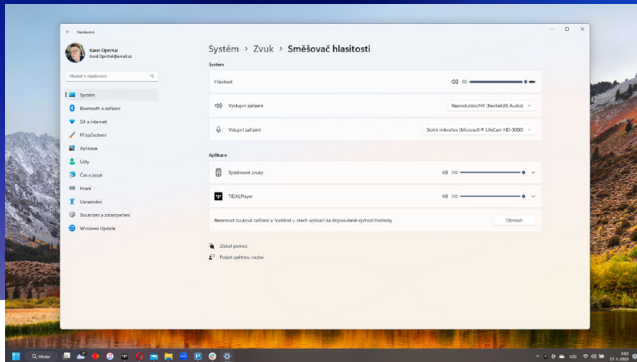
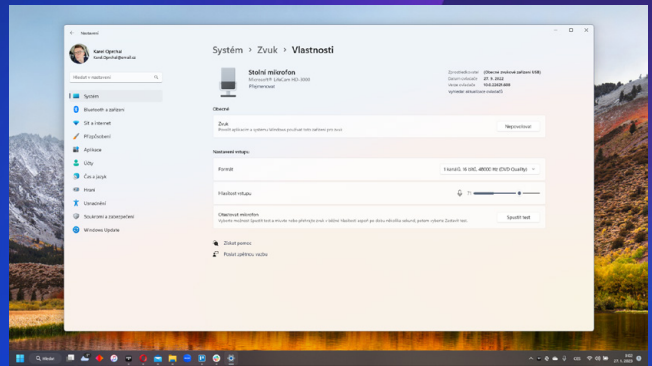
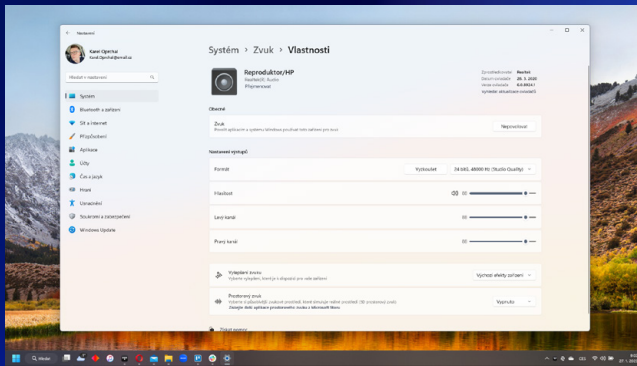
Když se dívám na macOS, v podstatě nechápu, jak Apple pracuje s prostorem monitoru a přijde mi i z tohoto důvodu strašně těžkopádný. Místo jednoho úzkého panelu dole jsou na Macu panely dva, jeden hrubší než druhý, což efektivně zabere obrovskou část potenciální pracovní plochy. Na rozdíl od Windows proto nemohu zajet myší do rohu a kliknout na křížek, protože tam (vlevo nahoře) jsou umístěny možnosti ovládní konkrétní spuštěné aplikace. Windows je tam má také, ale křížek je díky prázdnému prostoru vpravo nahoře, což se nakonec jeví jako mnohem praktičtější řešení.

Další věc je, že ano, hlavní panel může u některých uživatelů vypadat neskutečně nepořádně, ale to je jenom jejich lenost a neochota otevřít nastavení. Jen se na příložených snímcích podívejte na můj panel – žádný nepořádek, žádný zmatek, zobrazeny jsou jen ty ikony, které chci vidět, zbytek je skrytý,

protože s nimi tolik nepracuji. Všechno je viditelné pouhým mrknutím a je také výhodou, že když se mi nějakým omylem začne na pozadí spouštět program, který by to dělat neměl, zpravidla by se mi na hlavním panelu měla jeho ikona zobrazit a já s tím mohu dále pracovat. Na žádnou nepřehlednost tedy není prostor, a proto považuju hlavní panel systému především v jeho momentální podobě za geniální věc. Co se týče Startu, trochu jsem oplakal dlaždicový vzhled Windows 10, ale možnost vytvářet složky a dále měnit kompozici Startu je už zase zpět a dobře nastavený Start se všemi podstatnými ovládacími prvky po ruce je prostě k nezaplacení. Opět nevidím důvod, proč bych musel mít otevírání Nastavení nebo volbu vypnutí či restartu počítače ovládat odněkud jinud a proč by to, co má Mac rozděleno na dva panely, nemohlo být sjednoceno do jednoho. macOS tak na mě působí jako jakási divná verze iPadOS, který miluju a kde veškeré ovládní dává perfektní smysl. Počítačový systém má dle mého názoru vypadat jako Windows.

PLOCHY, MULTITASKING, ZKRATKY

Mac je notoricky známý svojí vrozenou neschopností organizovat okna na ploše. Zarovnat okno dolů či doprava, nahoru či dolů máme ve Windows snad odjakživa a už od dob Windows 7 (považte) je ve Windows i možnost chytře přichytit okno tam či onam jeho pouhým přetažením k příslušné straně

plochy, případně maximalizovat při přetažení nahoru, kde má Mac ten přebytečný panel systémových nástrojů... Přesně proto není možné tuto funkci přidat do Macu, Apple se v tomto takříkajíc strhává do vlastní nohy, protože si nahoře vymyslel nadbytečný panel a Windows ho díky tomu už dávno předešel. Apple ho tím pádem nikdy nedožene, protože by museli systém úplně překopat... Ano, je možné si koupit např. aplikaci Magnet, která umožní okna chytře přichycovat, ale je to možné jen klávesovou zkratkou (tu máme taky), nebo ukázáním na to zelené tlačítko v levém horním rohu okna, a to opravdu zdržuje. Windows je tedy v mnoha ohledech mnohem svižnější systém, protože si sám sobě ani uživateli v ničem moc nebrání.

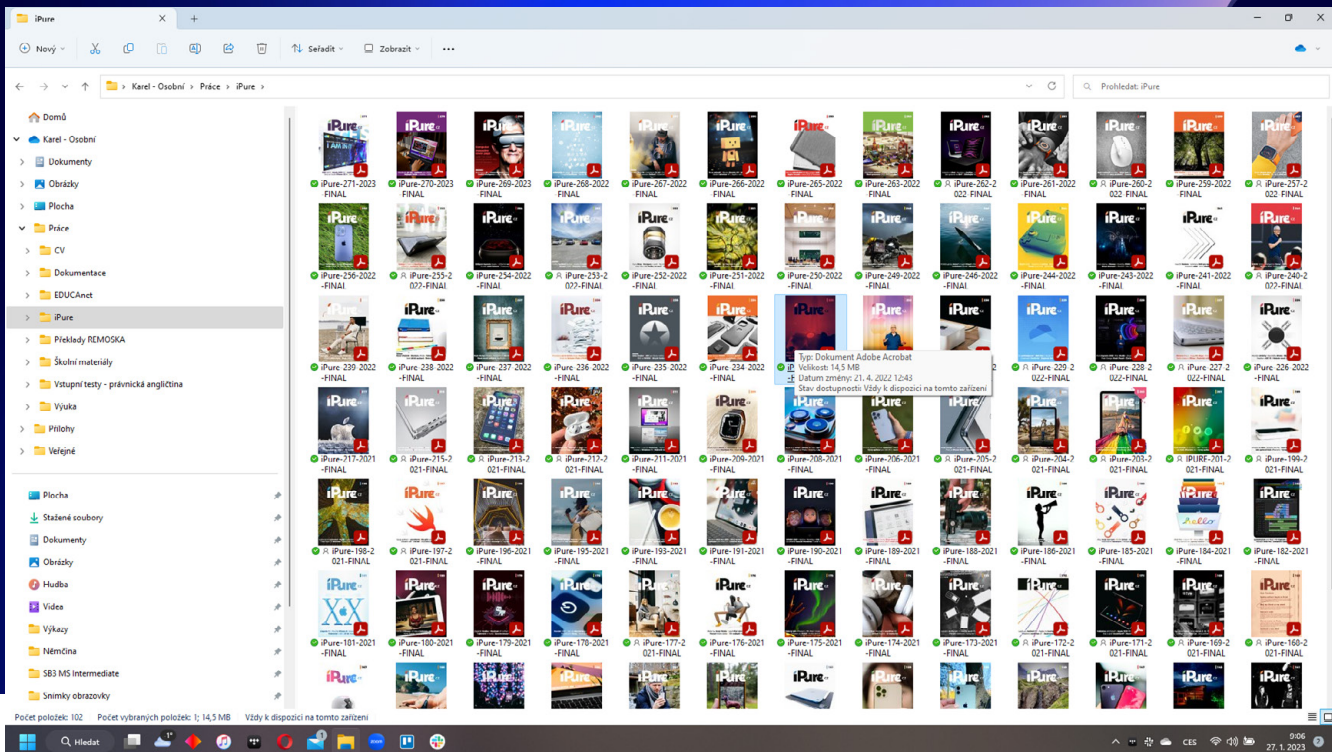
Co se týče virtuálních ploch, ty Microsoft už také téměř dotáhl k dokonalosti, chybí už jen pouze to přednastavené spuštění aplikací hned po zapnutí systému. Kdyby do Windows někdy přibyla tato možnost nechat konkrétní aplikace hned spustit na konkrétních plochách a v konkrétním rozložení multitasking, chrochtal bych blahem a už by mi v porovnání v macOS vůbec nic nechybělo. Kdoví, zda to však je vzhledem k povaze Windows vůbec možné, to by spíše byla otázka na vývojáře. Momentálně je možné jen otevřít strašně moc virtuálních ploch, s kolika aplikacemi chcete, mezi nimiž můžete přepínat buď myší, nebo ideálně klávesovými zkratkami. Samotné aplikace lze také

pomocí zkratky přesunout z jedné plochy na druhou a známá zkratka Alt + Tab jde nastavit tak, že buď přepíná programy jen na konkrétní ploše, nebo na všech. Možné je všechno, chce to jen dobře nastavit a neomezovat se jen na pomalou práci s myší. Jsem maximálně spokojen a je to jedině důkaz, že úžasný trackpad na MacBooku není jediná možnost, jak okna a aplikace ovládat pohodlně. Klávesových zkratk obecně samozřejmě existují stovky až tisíce a jak vidím u svých studentů, asi by se měly začít plošně vyučovat na všech školách, protože digitální gramotnost žáků prudce klesá.

INTEGRACE MICROSOFT 365

Microsoft má nejlepší kancelářský balíček a už ho konečně dokázal doposud nejlépe integrovat do Windows. Balíček produktivity Microsoft 365 dnes funguje zhruba jako rozšířený iCloud, protože se dnes do Windows defaultně přihlašujete svým účtem Microsoft a přímo v Nastavení je sekce Účty, podobně jako na iPhone, Když platíte, což byste měli, dostanete synchronizaci i zálohu na 1 TB prostoru na OneDrive a jednou z posledních novinek ve Windows je např. to, že se stav synchronizace kromě ikonky OneDrive vpravo na hlavním panelu zobrazuje i v Průzkumníkově. Když na počítači provedete nějakou změnu třeba v textovém dokumentu, který se synchronizuje na OneDrive, objeví se ve složce i na hlavním panelu kolečko synchronizace

a následná fajfka, že se změny odeslaly. Windows prostě dospěly a je to moc příjemný pohled. Pokud nastane problém, cesta k řešení je vzdálená jen pár kliků pomocí odkazů na jednotlivé sekce Nastavení. Všechno je sjednocené a prostě to funguje. Paráda.

PERSONALIZACE, NASTAVENÍ ZVUKU

Jak už jsem zmínil, ve Windows je možné plno věcí nastavit v mnohem větším detailu než v případě macOS. Pomineme-li barvy systému a tmavý/světlý režim vč. možnosti změny podoby kurzoru, což už máme dlouho, celou samostatnou kapitolou je nastavení vstupu i výstupu zvuku. Jako fanoušek hudby opravdu oceňuji to, že lze u jednotlivých vstupů i výstupů nastavit kvalitu i hlasitost. Mám k počítači připojený mikrofon i reproduktory a v nastavení je možnost nastavit datový tok a frekvenční rozsah, s jakými bude konkrétní zařízení pracovat. Je jasné, že je to stěžejní, pokud chcete na Windows přes Tidal poslouchat písničky v bezztrátové kvalitě nebo když hudbu tvoříte. A ti, s kterými voláte, to také ocení,

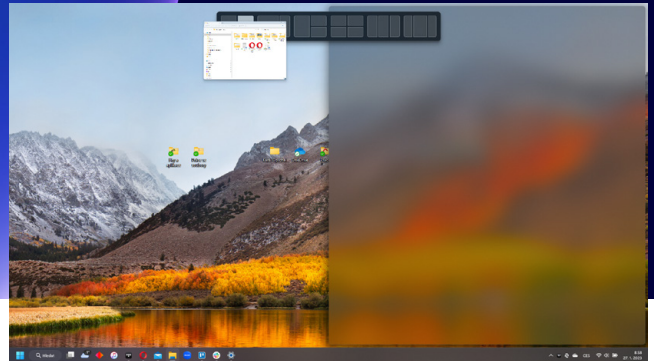
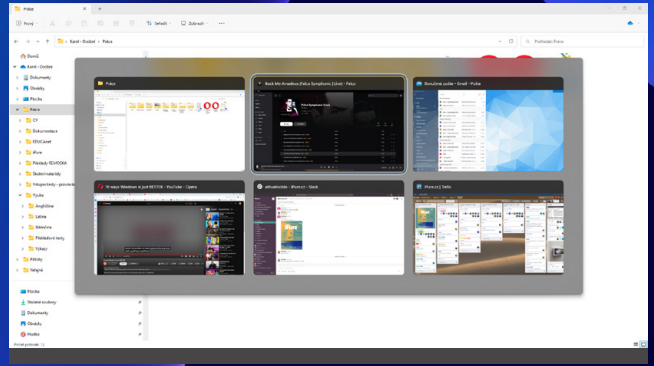
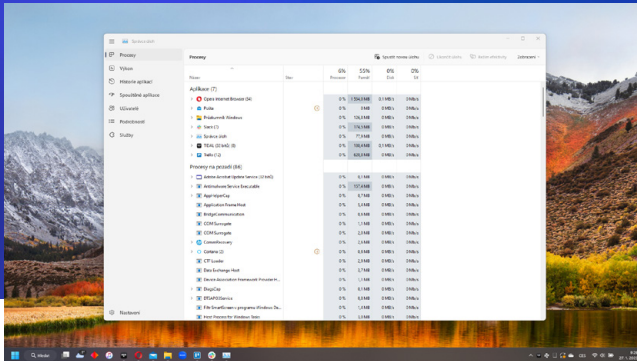
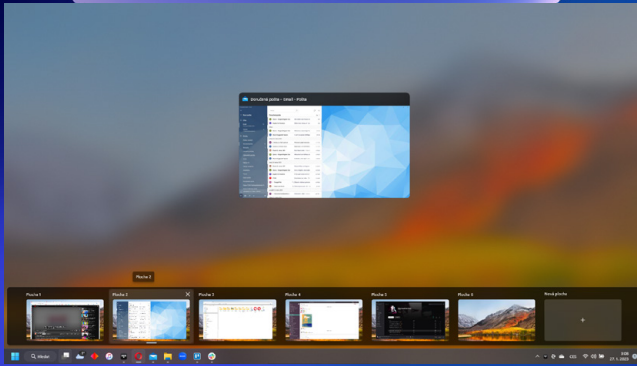
protože vás uslyší čistěji. Taková nastavení posouvají precizní práci s počítačem na jinou úroveň a Mac to asi dělá sám nějak na pozadí, ale tato možnost by se uživateli určitě hodila.

Ze soudku hlasitosti tu pak je tzv. Směšovač hlasitosti, který mají Windows už od verze Vista, na Macu sprostě chybí. Není tak možné nastavit hlasitost pro jednotlivé zdroje zvuku zvlášť. Je to extrémně užitečné např. při hovoru se spoluhráči při hraní her, abyste je slyšeli zřetelně a nevybuchla vám z toho hluku hlava, ale to je jen jeden z celé řady příkladů. Hraní sice není silnou stránkou Macu, takže v tomto ohledu to pro jeho uživatele asi úplně podstatné nebude, ale moci prostřednictvím systému nastavit hlasitost jednotlivých aplikací je mnohdy praktičtější, než toto nastavení měnit v každé aplikaci zvlášť.

SVIŽNOST

Posledním bodem je svižnost systému, anglicky bych to označil výrazem responsiveness. Kdykoli jsem měl

Svižnost systému – anglicky responsiveness? Kdykoli jsem měl možnost pracovat s Macem, ať už to byl Mac Pro nebo základní MacBook Air, všechny mi vždycky přišly neskutečně zpomalené.

možnost pracovat s Macem, ať už to byl Mac Pro nebo základní MacBook Air, všechny mi vždycky přišly neskutečně zpomalené. Jistě to nebude způsobeno nedostatkem výkonu, tím nikdy žádný Mac netrpěl, spíš bych to přisuzoval obecnému pojetí macOS a jeho animací, které z mého pohledu už dávno zastaraly anebo úplně chybí. Třeba způsob, jak podivně se zobrazuje celoobrazovkový režim nebo celoobrazovkové přehrávání videa na YouTube, působí jak z předminulého století – šíleně trvá, než to najede. I ovládání Finderu mi vadí, protože Windows dělá jednu šikovnou věc. Jakmile se třeba rozhodnete otevřít složku, Windows před vykonáním nechá zmizet obsah předchozí složky a pak zobrazí tu další. Tento mezikrok, tedy že se obsah nezobrazí hned, ale až po zmizení původního obsahu, dává dojem rychlosti, že se jakoby něco děje, byť by se měla složka ještě sekundu dvě načítat. Co jsem pochopil, Finder, jehož UI se mi ani nelíbí, čeká na načtení složky a pak ji zobrazí rovnou, což může chvíli vypadat, jako by nereagoval.

Ostatní animace jsou na Windows taky estetičtější; minimalizace aplikace na hlavní panel, maximalizace okna, přichycování oken při práci s multitaskingem, všechno tak nějak pěkně plyne, nikde není veliký kontrast. Mac má oproti tomu brutálně propracovanou animaci zobrazení okna do celoobrazovkového režimu, ale ve Finderu se neděje nic. Při otevření aplikací z Docku jakbysmet?! Windows má třeba jemně animovaná i dialogová okna, což se sice také dá vypnout, ale běžně k tomu není důvod. Zajímavý je taky kontrast

v jednotlivých částech macOS, kdy celý systém začal odrážet vzdušnost a modernost iPadOS, ale Finder, Předvolby nebo dialogová okna s informacemi o souboru pořád využívají maličký font, řádky jsou nahuštěné a působí to příliš... profesionálně, jako grafické rozhraní příkazového řádku. Nějak jsem se s tím nikdy nemohl srovnat. Mac působí strašně neucesaně a nejhorší je, že na Windows, iOS ani iPadOS se to neděje; vypadá to, jako by Apple Macu nevěnoval moc pozornosti, co se kontinuity uživatelského prostředí týče. Možná je výhoda, že se Microsoft snaží sjednotit UI pro tablet a PC do jednoho... macOS je fancy, ale v hlubokých strukturách je rigidní a Apple se neumí posunout na další metu, jako se to povedlo s Windows, kde i Správce zařízení ladí se zbytkem systému. Ano, mám 240Hz 25" monitor, což taky hraje svou roli, ale podobně pozitivní dojem mám i na PC s menšími 60Hz panely.

Nedostatků na macOS by se dalo najít **ještě více**. Vůbec jsem nezmínil úžasné **PowerToys** nebo možnost jednoduše získat přehled **o veškerých činnos-tech** celého počítače a pracovat s nimi, na čemž právě např. to hraní her stojí. Windows je právě nepoužívanější systém na světě a i když je mi Mac díky filosofii Applu sympatický, nikdy bych ho mít nemohl, pakliže bych k tomu neměl pořádný, ale opravdu pořádný důvod. macOS je úplně jiný než Windows a jejich cesty se uživatelsky v podstatě ve všem rozcházejí. Samy o sobě ale pro ty, kdo je potřebují, fungují moc dobře.

NEXT

